

Ephesians

אגרת פולוס השליח אל האפסזיים

כ הוא אשר פעל במשיח באשר הקימו מן-המתים ויושיבהו לימינו במרום:
 כא גבוה מכל-משנה ושלטון וגבורה וממשלה ומכל-אשר נקרא בשם גם-בעולם הזה וגם-בעולם הבא:
 כב וכל שות תחת רגליו ויתנהו לראש לכל-העדה:
 כג אשר היא גוייתו ומלאו פי מלא הוא את-כל בכל:

פרק ב

א גם-אתם אשר מתים הייתם בפשעיכם וחסאתיכם:
 ב כפי-בארחותם הלכתם לפני כמנהג בני העולם הזה וכרצון שר חיל הרוחות מפתח השמים הוא הרוח המתעורר בלב בנים לא-אבו שמוע:
 ג וכמוהם גם-אנחנו רדפנו תאות בשרים למלא משאלות הבשר והלב הרע עד אשר-נדמינו בדרכי חיינו לשאר בנים עוררי זעם:
 ד אף אל מלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו:
 ה החנינו עם-המשיח בהיותנו מתים בפשעים ואף בתוסד נושעתם:
 ו כי הקימו בישוע המשיח ויתן-לנו לשבת עמו במרום:
 ז להראות בימים יבואו את-גדל עשר תסדו אשר-גמל עלינו לטובה בישוע המשיח:
 ח כפי-בתוסד נושעתם עקב אמונתכם ולא מידכם היתה זאת לכם כפי-מתת אלהים היא:
 ט לא בשכר מעשיכם פן-יתהלל איש:
 י כי אנחנו מעשה ידיו נוצרנו בישוע המשיח למעשים טובים אשר הכין לנו מקדם ללכת בם:
 יא על-כן זכרו זאת כפי-גוים ערלי בשר הייתם לפנים והנקראים נמולי בשר אשר הוא מעשה ידים קראו לכם ערלים:
 יב וכי-בעת ההיא הייתם בלא משיח נכרים לכל-אזרח בישראל וזרים לכל-ברית והבטחה באפס תקנה ובלא אלהים בארץ:
 יג אף בישוע המשיח אתם הרחקים מאז נקרבתם פיוס בדם המשיח:
 יד כי הוא שלומנו אשר עשה שנים לאחד ואת-הקיר המבדיל בינינו הרס:

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל-הקדושים באפסוס ואל-אשר נאמן לכם לפני ישוע המשיח:
 ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
 ג ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברוך אתנו משמי מעונו בכל-ברפת הנפש במשיח:
 ד באשר בו בחרנו עד לא נוסדה ארץ להיות קדשים ותמימים לפניו:
 ה ובאהבתו יעדנו מראש להיות לו לבנים על-ידי ישוע המשיח כחפץ לבו הטוב:
 ו לתפארת עז חסדו אשר-גמל עלינו בידיו:
 ז כי-בו נמצא פדות וסליחה לחטאתינו בדם השפוף כהמון חסדיו:
 ח אשר הרבה עלינו בכל-חכמה ובינה:
 ט ויודע לנו את-סוד רצונו כעצתו הטובה היעוצה בלב מקדם:
 י לקבץ במשיח במלאת ימי הפקדה כל אשר בשמים וכל אשר בארץ והיו בו לאחדים:
 יא וגם על-ידו נחזיק במורשה באשר נבחרנו לה מאז מטעם העשה כל כעצת חפצו:
 יב למען יראה עלינו הדר כבודו בהיות אנחנו הראשנים אשר בטחנו במשיח:
 יג ובו בטחים גם-אתם אחרי אשר שמעתם את-דבר האמת את-דבר הברשה לתשועתכם וכאשר האמנתם בו כן גם-נחתמים אתם ברוח הקדש באשר דבר:
 יד אשר ערבון הוא למורשתנו עד אשר-תגאל והיתה-לנו לאחזה לתהלת שם כבודו:
 טו ואשר על-כן גם-אנכי אחרי שמעי את-אמונתכם בישוע אדנינו ואהבתכם לכל-הקדושים:
 טז לא חדלתי מהודות בעדכם ולהזכירכם בתפלותי:
 יז כי אלהי ישוע המשיח אדנינו אבי הכבוד יתן לכם רוח החכמה והחזון לרעת אתו:
 יח ולהאיר עיני שכלכם להשכיל מה היא תקנת קרואיו ומה חסן כבוד לקדשיו בנחלתו:
 יט ומה עצם גדל גבורתו אשר פעל בנו המאמינים בו לפי תקף עזו:

^{טו} כִּי־בָשְׂרוּ מָחָה אֶת־הָאִיבָה וְאֶת־מִצּוֹת הַחֻקִּים בַּתּוֹרָה וַיַּעַשׂ שָׁנִים לְאִישׁ־אֶחָד חָדָשׁ בְּנִפְשׁוֹ וּבְזֹאת עָשָׂה לָנוּ שְׁלוֹם:

^{טז} כִּי עַל־הַצְּלִיב הַשְּׁלִים שָׁנִיחַם בְּגוֹ אֶחָד אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּמַּח אֶת־הָאִיבָה בְּנִפְשׁוֹ:

^{יז} וַיָּבֵא וַיִּבְשֵׁר שְׁלוֹם לְרַחֲוֹקִים וְשְׁלוֹם לְקְרוֹבִים:

^{יח} כִּי־בָּו נִפְתַּח לְשָׁנֵינוּ מְבוֹא לְגִשְׁת בְּרוּחַ אֶחָד אֶל־אֲבִינוּ:

^{יט} עַל־כֵּן אֵינְכֶם עוֹד גָּרִים וְתוֹשְׁבִים כִּי אִם־אֶזְרָחִי הָעִיר בְּקָרֵב הַקְּדוּשִׁים וּבְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים:

^כ בְּנוֹיִים עַל־מוֹסְדוֹת הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים שֶׁשָּׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְרֹאשׁ פָּנָה:

^{כא} וּבֹו פֶּלֶא־הַבְּנִיָּן חָבַר וַיִּגְדַּל לְהִיכַל קְדוֹשׁ בִּיהִנָּה:

^{כב} וּבֹו נִבְנִיתָם גַּם־אֲתֶם לְמִשְׁכַּן אֱלֹהִים בְּרוּחַ:

פרק ג

^א בַּעֲבוּר זֹאת אָפּוּא אָנִי פּוֹלוֹס הַנְּנִי אֲסִיר יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעַנְכֶם הַגּוֹיִם:

^ב הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם כִּי נִתְּנָה לִי פְקֻדָּתִי בְּחֹסֶד אֶל בַּעֲבוּרְכֶם:

^ג וְכִי הוֹדִיעַ לִי הַסּוּד בְּמַחְזָה כַּאֲשֶׁר כְּתַבְתִּי לְפָנַי בְּלִשׁוֹן קִצְרָה לְאָמֹר:

^ד אִם תִּקְרְאוּ דְבָרֵי תוֹכְלוּ לְהַפִּיר כִּי הִדַּעַת אֲתִי בַסּוּד הַמְּשִׁיחַ:

^ה אֲשֶׁר לֹא נוֹדַע לְבְנֵי אָדָם בְּדֵרוֹת מִקְדָּם כַּאֲשֶׁר נִגְלָה כִּיֹּם לְשְׁלִיחֵי הַקְּדוּשִׁים וְלִנְבִיאָיו עַל־פִּי הָרוּחַ:

^ו כִּי יִקְחוּ הַגּוֹיִם חֵלֶק גַּם־הֵם בְּנַחֲלָתוֹ לְהִיּוֹת כַּאֲבָרִים בְּגוֹיָתוֹ וְנַחֲבָרִים לְפָנָי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְקַבֵּל הַבְּטָחָתוֹ עַל־פִּי הַבְּשֻׁרָה:

^ז אֲשֶׁר הִיִּיתִי לָהּ לְמִשְׁרַת בְּמַתְנַת חֹסֶד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן לִי לְפִי פְעֻלַת גְּבוּרָתוֹ:

^ח אָנִי הַצְּעִיר בַּצְּעִירִים בֵּין הַקְּדוּשִׁים נִתּוֹן לִי הַחֹסֶד הַזֶּה לְבִשְׂרֵי אֶל־הַגּוֹיִם חֹסֶן הַמְּשִׁיחַ כִּי־רַב הוּא לְאֵין חֶקֶר:

^ט וְלִהְיִיר עֵינַי־כֹּל לְדַעַת עֲרָף הַסּוּד אֲשֶׁר צָפוֹן הָיָה מַעוֹלָם בְּאֱלֹהִים יוֹצֵר הַכֹּל עַל־יְדֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^י וּבְזֹאת יוֹדַע עַל־פִּי הָעֵדָה לְרֹאשֵׁי הַצְּבָא וְלַגְּבָרֵי כַח בְּמָרוֹם נִפְלְאוֹת חֻכְמַת אֱלֹהִים:

^{יא} כַּעֲצָה אֲשֶׁר יַעַץ מִקְדָּם בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ:

^{יב} אֲשֶׁר בּוֹ נוֹסִיף אֲמֹץ לְגִשְׁת אֵלָיו בְּאֲמוּנָתוֹ בְּלֵב נְכוֹן:

^{יג} עַל־כֵּן זֹאת אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶל־נָא תַחַעֲטָפוּ בְּצִרוּתֵי אֲשֶׁר אֶפְפוּנֵי לְמַעַנְכֶם כִּי זֹאת הִיא תִּפְאֶרְתְּכֶם:

^{יד} עַל־כֵּן אֲכַרְעָה עַל בְּרַכִּי לְפָנָי אָבִי אֲדוֹנֵינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^{טו} אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ עַל כָּל־צְבָאוֹתָיו בְּשִׁמִּים וּבְאֲרָץ:

^{טז} וְהוּא יִתֵּן לְכֶם כְּפִי־חֹסֶן כְּבוֹדוֹ לְהַתְּאָזֵר בְּגִבּוּרָה עַל־פִּי רֹחוֹ בְּאֲדָם הַפְּנִימִי:

^{יז} וְהַמְּשִׁיחַ יִשְׁכַּן בְּקָרֵב לְבָכֶם בְּאֲמוּנָה כִּי תִשְׁרִישׁוּ וְתִתְּסְדּוּ בְּאַהֲבָה:

^{יח} אֲזַ תוֹכְלוּ לְהַשְׁכִּיל עִם כָּל־הַקְּדוּשִׁים מֵה־הוּא הָרַחֵב וְהָאֲרָף וְהַגִּבָּה וְהַעֲמִק:

^{יט} וְלִהְתְּבוֹנֵן בְּאַהֲבַת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר מִדַּעַת נִשְׁגָּבָה עַד־אֲשֶׁר תִּמְלָאוּ מִכָּל־מְלֵא הָאֱלֹהִים:

^כ וְהוּא אֲשֶׁר יְדִיו רַב לוֹ לְעוֹרֵר בְּכַח לְבָנוּ וְלַעֲשׂוֹת לָנוּ יְתָר עַל־כָּל־מִשְׁאָלוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ:

^{כא} לֹא הוּא הַכְּבוֹד בַּתּוֹף הָעֵדָה וּבְיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מְדוּר לְדוּר וּמִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן:

פרק ד

^א וְאָנִי אֲסִיר הָאֲדוֹן אֶפְצָר בְּכֶם לְלַכַּת כְּנֹאנָה לְמַצַּב הַקְּרָאִים כְּמוֹכֶם:

^ב בְּהַצְנַע וַעֲנָנָה בְּאֲרָף אֶפְיִם וְלִשְׂאֵת אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ בְּאַהֲבָה:

^ג לְשַׁקֵּד וְלִשְׁמֹר לְיַחַד רוּחְכֶם בְּמַחְפְּרַת הַשְּׁלוֹם:

^ד לְהִיּוֹת כַּאֲבָרִים בְּגוּף אֶחָד וּבְרוּחַ אֶחָד כַּאֲשֶׁר גַּם־נִקְרָאתֶם לְמַצְבְּכֶם בְּתַקְנָה אַחַת:

^ה אֲדוֹן אֶחָד אֲמוּנָה אַחַת וּטְבִילָה אַחַת:

^ו אֶל אֶחָד וְאֶבֶי־כֹל אֲשֶׁר הוּא עַל־כָּל וְעַם־כָּל וּבְתוֹף בְּלָכֶם:

^ז אֲף לְאִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ חֵלֶק מִנְתַּת חֹסֶד כְּמִדַּת מַתְנַת הַמְּשִׁיחַ:

^ח עַל־כֵּן הוּא אָמַר עֲלָה לְמָרוֹם שְׂבָה שְׂבִי נִיתֵן מַתְנּוֹת לְאָדָם:

^ט וְכִי נֹאמַר כִּי־עֲלָה אֵין זֶה כִּי אִם־יָרַד כְּרֹאשָׁנָה לְתַחֲתִיּוֹת אֲרָץ:

^י הִיָּרַד הוּא הָעֲלָה לְמַעְלָה מִכָּל־שְׁמֵי מָרוֹם לְמֵלֵא אֶת־הַכֹּל:

^{יא} וְהוּא נָתַן אֶת־אֱלֹהָ לְהִיּוֹת שְׁלִיחִים וְאֶת־אֱלֹהָ נְבִיאִים וְאֶת־אֱלֹהָ מְבַשְּׂרִים וְאֶת־אֱלֹהָ רַעִים וּמוֹרִים:

^{יב} לְהַשְׁלִים אֶת־הַקְּדוּשִׁים לְמֵלֵאכֶת עֲבַדַּת הַקְּדָשׁ לְמַעַן יִבְנֶה גּוֹף הַמְּשִׁיחַ:

^{יג} עַד אֲשֶׁר פְּלָנוּ נְבוֹא לְיַחַד לְכַבְּנוּ בְּאֲמוּנָה אַחַת וּבְדַעַת בְּנִי־הָאֱלֹהִים וְהִיָּינוּ לְאָדָם שְׁלָם בְּמִדָּה כְּמֵלֵא קוֹמַת הַמְּשִׁיחַ:

^{יד} לְבַלְתִּי נִהְיָה עוֹד עוֹלָלִים נְדָפִים וְנִגְרָשִׁים מִפָּנָי כָּל־רוּחַ בַּתּוֹרַת אֲנָשִׁים וְתַרְמִיתִם אֲשֶׁר בְּנִכְלִיחָם יַצִּידוּ חֶרֶס:

^{טו} כִּי אִם־נִחְזִיק בְּאֲמַת מֵאַהֲבָה וְהִלְכְנוּ הַלּוֹף וְגִדּוּל לְפָנָי הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ:

^{טז} וּבֹו מִדְּבַק וּמִקְשָׁר כָּל־הַגּוּף עִם כָּל־פְּרָקָיו וְחִלְקָיו אֶל־נִכּוֹן אֲשֶׁר בְּאַהֲבָה יַעֲבִדוֹן לְהַגְדִּילוֹ וְלִהְיֵאֲדִירוֹ כְּדִי כַחֵם:

י' ועתה העדתי בכם לפני האדון לאמר אל-תלכו ביהוה
 הגוים אשר אחרי הבלי שוא לבם הלוך:
 י"ח מאור דעתם חשף וחי אלהים מוזרים להם עקב אשר
 הקשו רוחם באולתם:
 ט' הם אשר טפש לבם ויתמכרו לעשות כל-נבלה ותועבה
 ולא ידעו שבועה:
 כ' ואתם לא כזאת למדתם דרכי המשיח:
 כ"א אם רק מקשיבים הייתם לקולו ולמודי דברו אתם כי
 הם אמת בפני ישוע:
 כ"ב וען עזבתם דרכיכם הראשנים עד-להסיר מעליכם
 את-האדם הקדמני הנשחת והנתעה בתאותו:
 כ"ג להתחדש ברוח חדשה בקרב לבכם:
 כ"ד וללבש את-האדם החדש הנבא בצדק ובקדש באמת
 בלב האלהים:
 כ"ה על-כן הרחיקו שקר מכם ודברו אמת איש את-רעו כי
 אברים אנו אנו איש לאחיו:
 כ"ו רגזו ואל-תחטאו ולא תבוא השמש בעוד רגז באפכם:
 כ"ז פן-תתנו מקום לשטן:
 כ"ח מי שגנב אל-יסף לגנב עוד כי אם-יזמל לעשות טוב
 בקדו להיות לו לתת לאכיון:
 כ"ט כל-דבר בליעל לא-יצא מפיכם כי אם-דברים טובים
 ונכחים להשיב נפש ולתת-חן לשמיעיהם:
 ל' ואל-תעצבו את-רוח הקדש הוא רוח האלהים אשר בו
 נחתמים אתם עד יום הגאולה:
 ל"א והרחיקו מכם כל-מרידות לב וחרון אף רגז ותלונה
 ונאצה עם כל-דבר רע:
 ל"ב אבל חננים תהיו זה לזה מרחמים וסלחים איש לאחיו
 כאשר גם-האלהים סלח לכם במשיח:

פרק ה

א' לכן אחרי אלהיכם תלכו בבנים אהובים:
 ב' ובאהבה תכינו צעדיכם כאשר גם-המשיח אהב אתנו
 ויתן את-נפשו תחת נפשנו לקרבן ונבח לריח ניחח
 לאלהים:
 ג' אף זנות וכל-זמה ובצע לא ישמע על-פיכם כאשר נכון
 לאנשי קדש:
 ד' וכן לא דברי נבלה ולא הוללות ותהלה אשר לא
 לתפארת לכם כי אם-אמרי תהלה:
 ה' כיוצא ידע תדעו כי כל-איש זנה וטמא או אהב בצע
 מעשקות אשר הוא בעבד אלילים אין להם נחלה
 במלכות משיחנו ואלהינו:
 ו' אל-תתנו לבכם לשגות בדברי מהבלים כי בגלל-זה
 ישלח אלהים חרון אפו בבנים סוררים:
 ז' על-כן לא תהיו חברים להם:

ח' כיוון-שכח הייתם לפני ועתה נהפכתם לאורח באדנינו
 הנהלכו-נא כבני-אור:
 ט' וזה פרי הרוח הוא עשות חסד לכל וצדק ואמת:
 י' ובחון מה-יטיב בעיני אדנינו:
 י"א ואל-תתעברו במעללי ריק וחשף כי אם-הוכח תוכיחון
 אתם:
 י"ב כי את-אשר הם עשים במחשף חרפה היא לספר:
 י"ג אך כאשר ינכחו אז יגלו לאור מה הם לאור המגלה
 אתם:
 י"ד ועל-זה נאמר קום לך נרדם הקיצה מן-המתים
 והמשיח יזרח עליך:
 ט"ו ועתה תשימו עין על-דרכיכם להיטיב לכת ולא
 כאנילים כי אם-כחכמים:
 ט"ז די עזנא זבנין בעבור כי רעים הימים:
 י"ז ולא תהיו חסרי לב כי אם-תשפילו לדעת מה חפץ
 אדנינו:
 י"ח ואל-תסבאו יין אשר רוח עושים בקרבן רק המלאו רוח
 עליון:
 י"ט ואמרו בנפשכם תהלות ושיירות וזמרות יה שירו וזמרו
 בלבבכם ליהוה:
 כ' ועל-הכל הודו לאלהינו אבינו תמיד בשם ישוע
 המשיח אדנינו:
 כ"א הפנעו איש מפני אחיו ביראת אלהים:
 כ"ב והנשים נכזרות תהיינה מפני בעליהן כמו מפני האדון:
 כ"ג כי הבעל הוא-ראש האשה כמו גם-המשיח ראש
 העדה והוא המושיע לגותו:
 כ"ד אך כאשר נכזרת העדה מלפני משיחה פן גם-הנשים
 תכזרנה מלפני בעליהן בכל-ארחותן:
 כ"ה ואתם אנשים אהבו את-נשיכם כאשר גם-המשיח
 את-עדתו אהב ויתן את-נפשו תחת נפשה:
 כ"ו למען יקדשה בדברו אחרי אשר-רחץ אתה במקנה
 מים:
 כ"ז להקים לו עדה נכבדה ברה ותמימה מבלי בהרת או
 פחיתת וכל-מום אין בה:
 כ"ח פן המצנה על-האנשי לאהבה את-נשיהם כגופם כי
 האהב את-אשתו הוא אהב את-עצמו ואת-בשרו:
 כ"ט כי מעולם לא-שנא איש את-בשרו רק מכלכל ומפנק
 אתו כאשר גם-המשיח את-עדתו:
 ל' כיון-אברי גופו אנו משרו ומעצמו:
 ל"א על-כן יעזב-איש את-אביו ואת-אמו ודבק באשתו
 והיו שניהם לבשר אחד:
 ל"ב גדול הסוד הזה ואני מדבר על-המשיח ועל-עדתו:
 ל"ג אך גם-אתם איש איש מכם יאהב את-אשתו כנפשו
 והאשה את-בעלה תירא:

פרק ו

^{כב} שלום אהבה ואמונה אלהאחים מאת אלהים אבינו
ומאת ישוע המשיח אדנינו:
^{כד} חסד לכל-האהב את-אדנינו ישוע המשיח באהבה
נצחת:

^א שמעו בנים בקול ילדיכם באדנינו כי דבר ישר הוא:
^ב כבוד את-אביך ואת-אמך זאת המצוה הראשנה אשר
שכרה בצדה:
^ג למען ייטב לך ולמען יאריכון ימיה על-האדמה:
^ד והאבות אל-תעירו חמת בניכם כי אם-תגדלום במוסר
אדנינו ובתוכחתו:
^ה ואתם עבדים הקשיבו לקול אדניכם אדני גויתכם
ביראה ורעה ובתם-לב כמו למשיח:
^ו ולא בעבדה למראה עינים להפיק רצון מבני אדם כי
אם-כעבדי המשיח העשים רצון אלהים בכל-נפשם:
^ז ועבדים מטיב לב כעבדי אדנינו ולא כעבדי אנשים:
^ח הלא ידעתם כל-דבר טוב אשר יעשה אתו האדם
אדנינו ישלם-לו אם-עבד הוא או בן-חורים:
^ט וגם-אתם אדנים פן תעשו להם חדלו מגער-כם באשר
ידעתם כי גם-להם ולכם אדון בשמים אשר אין עמו
משוא פנים:
^י ויתר הדברים אחי הנני אמר התעודו באדנינו ובעז
גבורתו:
^{יא} חגרו כלי-נשק אלהים למען תוכל לקום לפני נכלי
השטן:
^{יב} כי לא עם-בשר נדם מלחמה לנו אף עם-אלופים
ואילים שליטי ארץ מאפליה ומלאכי רעים אשר
במרומים:
^{יג} על-כן קחו לכם כלי-נשק אלהים ותוכלו להתיצב בפני
הקמים עליכם ביום רע ולהשאיר נצבים בכלות
כל-קרב:
^{יד} עמדו-נא מתניכם חגורי אמת ושריון צדק לבושכם:
^{טו} ופעמיכם יפות בנעלים לבשר בשרת השלום:
^{טז} ובפל ערכו מגן האמונה אשר תופלו לכבות בו חצים
להטים מיד הצר:
^{יז} והתיצבו בכבע הישועה ובחרב הרוח אשר הוא דבר
האלהים:
^{יח} והתפללו בכל-עת פל-תפלה ותחינה מקרב לב נרוח
ושקדים תהיו להעתיר ולהתחנן בעד פל-הקדושים:
^{יט} וגם-בעד נפשי פי יושם דבר בפי ועז פי-אפתח שפתי
להגיד סוד הבשרה:
^כ הבשרה אשר אני מלאכה אסור בכבלים ולהנתן-לי
למלל בגד רמה באשר נכון לי:
^{כא} אף לבעבור תדעון מה עמדי וכל-אשר אני עשה הנה
טוביקוס האח האהוב והמשרת הנאמן לאדנינו יגיד
לכם כל:
^{כב} כי לדבר הנה שלחתיו אליכם להודיעכם מה מעשינו
ולנחם את-לבכם: